

XXII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 107 af 9. April 1926, og Lov Nr. 99 af 7. April 1936 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.

(Afgivet af Landstingets Udvalg den 27. Januar 1937).

Udvalget har holdt en Række Møder og herunder meget indgaaende behandlet Lovforslagets enkelte Bestemmelser. Der har været Samraad med Handelsministeren, og der er rettet Forespørgsler til Ministeren, som denne har besvaret.

Endelig har der været rettet flere Henvendelser til Udvalget fra Foreninger og enkelte næringsdrivende inden for Erhvervene, som har fremsat forskellige Ønsker vedrørende Lovforslagets Affattelse.

De af Erhvervsrepræsentanterne fremsatte Ønsker har i nogen Grad været modstridende, men alle ønskede dog Lovgivningen gennemført.

Det er imidlertid ikke lykkedes at opnaa Enighed om Lovforslagets Affattelse inden for Udvalget, som har delt sig i et Flertal og et Mindretal, hvilket fremgaar af efterfølgende Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Vedrørende §§ 1—3.

Hertil er intet Ændringsforslag stillet. Fra en enkelt Side inden for Provinshandelen har der været fremsat Ønsker om Ændring af den i Lovforslagets § 1 fastsatte Udsalgstid, men Udvalget har ikke ment at kunne tage Hensyn dertil.

Vedrørende § 4.

Bestemmelsen har givet Anledning til indgaaende Forhandlinger. Udvalget har

rettet Forespørgsel til Handelsministeren om, hvorvidt den Bonus, Vareindkøbsforeninger, Forbrugsforeninger og lignende udbetaler til Forbrugerne, omfattes af Bestemmelserne i Paragraffens 2det Stykke. Handelsministeren har besvaret dette Spørgsmaal benægtende og henvist til, at den Bonus, der i Andelsforeninger, Fællesindkøbsforeninger og lignende gives til Medlemmerne, er en Fordeling af vedkommende Andelsforenings Overskud, der ikke rammes af Forbudet, i hvilken Henseende Ministeren yderligere har henvist til Bestemmelserne i § 10, 1ste Stykke, i Næringsloven af 28. April 1931.

Paa given Foranledning har Ministeren dernæst udtalt, at Forbudet mod Tilgift efter Forslaget omfatter ethvert Tilfælde, hvor der er Tale om Salg eller Arbejdsydelse til Forbruger, saaledes at Bestemmelsen fremtidigt ikke alene omfatter Detailsalg, men ogsaa f. Eks. Beværteres, industridrivendes og Haandværkeres Salg af Varer eller Levering af Arbejdsydelser direkte til Forbruger. Ministeren har ligeledes understreget, at Bestemmelsen vil omfatte det Tilfælde, hvor en Fabrikant eller en Grossist foranlediger, at der ved Udsalg af den paagældendes Varer udeles Tilgiftsgegenstande til Kunderne, medens Bestemmelsen ikke omfatter Salg fra Grossist eller Fabrikant til Mellemandler.

Der har inden for Udvalget været